

poskytnuty z důvodů mimořádných poměrů či z důvodů jiných. V důsledku tohoto názoru musil soud veškeré námitky stížnosti, zakládající se na tvrzení, že placení pensijních příspěvků a daně z příjmu za st-le nebylo obcí převzato »z důvodů mimořádných poměrů«, a dále na tvrzení, že st-lův nárok, aby placení pensijního příspěvku a daně z příjmu od něho požadováno nebylo, opírá se o ustanovení § 41 zák. č. 443/1919, uznati za neodůvodněné.

Pokud pak st-l snaží se dovoditi, že obec byla by oprávněna uložití jemu placení 25% daně z příjmu a 8%ního příspěvku pensijního jen v rámci celkové úpravy jeho požitků, práv a nároků, prováděné ve smyslu § 3 zák. č. 495/21, t. j. jen pokud by celkový jeho služ. příjem přesahoval celkový obnos požitků, práv a nároků státního úředníka stejné nebo rovnocenné s ním kategorie a stejných poměrů rodinných, nelze ani v tom směru stanovisko stížnosti uznati za odůvoděné zněním příslušných předpisů zákonných. Mezi předpisem § 3 uved. zák., jenž zásadu parifikace stanoví všeobecně pro všechny druhy požitků, práv a nároků, a předpisy §§ 5 a 8, týkajícími se srážek ze služ. platů na daň z příjmu a na pensijní příspěvek, není taková věcná vnitřní souvislost, která by bránila tomu, aby předpisy §§ 5 a 8 bylo použito dříve než provedena byla parifikace ve smyslu § 3. Že takové souvislosti není, resp. že zákon ji na mysli neměl, tomu nasvědčuje zcela jasně okolnost, že zákon pro provedení předpisů §§ 5 a 8 stanoví jiný termin (1. března 1922), než jaký je vytčen k provedení všeobecné parifikace požitků, práv a nároků v § 3 (konec roku 1922).

Ježto tedy žádná z námitek st-lových nemohla býti soudem uznána za důvodnou, slušelo stížnost jeho zamítnouti.

Č. 4793.

O b e c n í v o l b y: Častá nepřítomnost v obci z důvodu soukromého povolání nevyklučuje z volitelnosti do obecní rady.

(Nález ze dne 15. června 1925 č. 9324/24.)

V ě c: Josef S. ve S. proti zemské správě politicíe v Brně o volbu obecní rady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Proti volbě starosty, náměstka a radních ve S., jež konala se dne 16. ledna 1924, podal st-l a společníci námitky, které byly nař. rozhodnutím zamítnuty.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil uvážil nss toto:

Stížnost potírá nař. rozhodnutí pouze pokud jím byla zamítnuta: 1. námitka proti volbě Rudolfa Č. starostou, správně náměstkem starosty; 2. námitka, že mnozí členové ob. zastupitelstva jsou spolu příbuzní a sešvakření.

V těchto směrech shledává nař. rozhodnutí nezákonným a pokud žal. úřad nevyšetřil skutkové okolnosti, důležité pro posouzení těchto dvou námitek, vytýká stížnost podstatné vady řízení.

A d 1. Námitky proti volbě a srovnale s nimi též stížnost k nss tvrdí, že náměstkem starosty zvolený Rudolf Č., jsa povoláním tesař, jest za-

městnán často na míle daleko od obce, takže jest vyloučeno, aby svůj úřad vykonával tak, jak to zákon vyžaduje. Důvod nezákonnosti této volby hledá stížnost v předpisu § 8, čís. 5 zák. č. 75/1919 ve znění novely č. 253/1922. Leč tento předpis neobsahuje důvody vyloučení z volitelnosti, nýbrž naopak, stanově zásadně povinnost každého voliče přijmouti volbu do ob. zastupitelstva, ob. rady a ob. komisí, vypočítává v dalším důvody, pro které možno jest volbu do ob. rady nebo ob. komise odmítnouti. Jedním z těchto důvodů jest také, když zvolený pro své povolání pobývá často nebo po delší čas mimo obec. Dle právě uvedeného textu zákona mohl by tedy Rudolf Č., kdyby byly zjištěny podmínky podle č. 5 uvedeného § 8, žádati, aby byl od povinnosti přijmouti volbu náměstka starosty osvobozen. Avšak ani tento předpis ani jiný předpis zákona nestanoví, že by jmenovaný byl proto, že často mešká mimo obec za svým povoláním, z volitelnosti do obecní rady vyloučen a že by proto jeho volba byla neplatnou. Žal. úřad právem tedy uznal, že pro tuto námitku není opory ve volebním řádu a zamítl-li ji z toho důvodu, jednal ve shodě se zákonem. — — —

Č. 4794.

Společnosti s ručením omezeným: O zrušení tuzemské pobočky společnosti s r. o., která se převratem stala cizozemskou.

(Nález ze dne 15. června 1925 č. 15.779/24.)

V ě c: Firma »Schönbrunner Seidenweberei, Gesellschaft m. b. H.« ve Vídni proti ministerstvu vnitra stran zrušení tuzemské pobočky a stran odkladného účinku stížnosti na nss.

V ý r o k: Na ř. r o z h o d n u t í z e d n e 13. b ř e z n a a 2. k v ě t n a 1924 s e z r u š u j í p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Stěžující si firma se sídlem ve Vídni zřídila v r. 1913 vedlejší závod v J.; závod ten byl dne 20. října 1913 pod běžným číslem 21 zapsán do obchodního rejstříku krajského soudu v Chrudimi. Z jednatelů společnosti zůstal po převratu jediný v čsl. republice, a to Rudolf B., obchodník v M.

Když po nějakém čase i tento jednatel se z republiky Čsl. vystěhoval, vyzval krajský soud v Chrudimi, k návrhu finanční prokuratury v Praze usnesením z 22. června 1923 společnost, aby do dne 1. srpna 1923 opověděla jednatele mající bydliště v území republiky, jinak že bude po marném uplynutí lhůty z rejstříku vymazána. Usnesení toto dal soud doručiti Dru H., advokátu ve S.

Když společnost během stanovené lhůty vyzvání tomu nevyhověla, povolil jednak krajský soud v Chrudimi usnesením z 11. září 1923 výmaz závodu této společnosti v J., jako odštěpného závodu, jednak zsp v Praze — již zpráva o tom podána — vyslovila výnosem ze 14. září 1923 ve smyslu § 113 zák. ze 6. března 1906 č. 58 ř. z. zrušení tuzemské pobočky jmenované společnosti v J., ježto všichni jednatele firmy dli mimo hranice republiky a firma přes vyzvání krajského soudu v Chrudimi nové jednatele, mající bydliště v území republiky čsl., neustanovila. Současně